

КАДЕЛНИ
ИСТОРИЧЕСКИ
567 11.08 5
СТАНОВИЩЕ

от проф. д. и. н. Филип Панайотов
от Факултета по журналистика и масови комуникации към СУ „Св. Климент
Охридски”

по конкурс за научната длъжност „доцент” по професионално направление 2.2, научна област 05.03.04 за нуждите на секция „Нова и най-нова обща история“ към Института за исторически изследвания при БАН обявен в ДВ, брой 26 от 7 април 2015 г.

От години следя публикациите на Христо Милков. Той обикновено разработва „нестандартни” теми, каквито рядко се срещат в нашата историография. Освен това проявява жив интерес към печата, радиото и телевизията, към ролята на медиите в обществото и историческия процес, нещо, което повечето историци напълно пренебрегват.

Обстойно се запознах с публикациите, с които участва в този конкурс, и у мен още повече се затвърди становището, че Христо Милков е изграден и перспективен изследовател, със свой собствен научен профил, с ясно определен тематичен кръг, със солидни научни познания в своята област, със завидна подготовка в методологично отношение. Затова и неговите трудове се отличават с оригиналност, новаторство и съдържат значителни научни приноси.

За него е характерно, че в изследователската си работа се опира на огромен фактологически масив, като се старее да обхване и използва всички възможни източници. В повечето случаи Христо Милков въвежда в научен оборот съвсем неизвестни или малко известни, но важни факти за личностите, събитията и явленията, които изследва.

Монографията „Клубът на Месиите. Образите на световните водачи в европейската радиопропаганда на български език (1 септември 1939 г. - 22 юни 1941 г.)”. Издателство “Прес” (София, 2010) представлява неговият хабилитационен труд. Тя се опира предимно на непубликувани източници от ЦДА, от фонд 178 к, включващ бюлетините на европейските радиостанции, излъчващи на български език. Използвани са архиви на Министерството на съобщенията, на Министерството на железниците, пощите, телеграфите и телефоните и др. Заедно с това са включени материали от фонд 176 к на Министерството на външните работи и вероизповеданията, фонд 370 к на Дирекция на полицията, бюлетини на БТА за вътрешно- и вътрешно политически събития, както и други източници. Наред с това за опора служат и документи от АМВР – от Дирекция на полицията, военното разузнаване и

контраразузнаване, материали от различни равнища на държавната и общинската администрация, съдебната власт и пр. Включени са и документални издания, които са част от сбирките на НБКМ.

И в тази, както и в останалите му монографии, успешно се прилага интердисциплинарния метод на изследване, който му е позволил да разгледа историята и теорията на пропагандата, ролята на личностите в главолонните събития през Втората световна война и да развенчае митовете около образите на Хитлер, Сталин, Мусолини, на Рузвелт и Чърчил.

Съществена част от публикациите на Христо Милков са свързани с драматични моменти от историята на Франция, която той не само отлично познава, но и по интересен начин я представя на българския читател („Дуелът за сърцето на французина. Митовете Петен и Дьо Гол” („Сребърен лъв”, София, 1998; „Дьо Гол е Историята (1940-1969)” (“Фабер”, София, 2010)). В тези трудове проличава афинитетът на автора към афоризмите, към крилатите фрази и дори към анекдотите, което не само не намалява тяхната научна стойност, но ги прави още по-убедителни и въздействащи. Тук се чувства въздействието на френската научна школа.

С Франция е свързана и най-новата публикация на Христо Милков „Телевизионният двубой Дьо Гол – Митеран”, включена в сборника „От век на век, от слово към слово” (2014), издаден от Факултета по журналистика и масови комуникации на Софийския университет „Св. Климент Охридски”. Тук е показана огромната роля на телевизията, която заставя дори Дьо Гол да се покаже пред френските зрители „по пижама”, само и само да спечели втория тур на президентските избори. И успява. Благодарение на телевизията.

Особено място в творчеството на Христо Милков заема монографията „Митове в синьо и червено” („Херон прес”, София, 1999). Този текст е свързан с най-парливите проблеми на злополучния ни преход. Изследването обхваща периода от 10 юни 1989 г. до първите избори за Велико народно събрание от 10-17 юни 1990 г. и първата студентска окупационна стачка от 10 юни. То се опира основно на личния архив на автора, който включва над 2000 лозунга само за 1989-1990, над 2000 графита, партийни платформи и документи, течения от вестници, списания, бюлетини, серии от интервюта с политически дейци и граждани, осъществени от него анкети. Сред книжнината за прехода тази монография на Христо Милков има особена тежест и стойност със своята богата документалност и честна гражданска позиция.

Ако трябва да отправя някакво пожелание към д-р Христо Милков, бих му препоръчал да проявява още по-голяма прецизност към заглавията на някои свои публикации. „Клубът на Месиите” може би е привлекателно заглавие за читателя, но едва ли отразява същността на този сериозен и значим научен труд.

В заключение ще кажа, че с удоволствие и с пълна убеденост ще гласувам гласистент д-р Милков да получи академичната длъжност „доцент” по професионалното направление 2.2. и научната област 05.03.04 „нова и най-нова нова обща история”. Той отдавна заслужава това.

11 август 2015 г.
София

Подпис:
(проф. д. и. н. Филип Панайтов)